Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-290
(mr. dr. K. Engel, voorzitter, mr. S.W.A. Kelterman, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 juni 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 26 maart 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het ´Protocol´), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registraties in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister en het Intern Verwijzingsregister. De bankrekening, de bankpas en de pincode van de consument zijn gebruikt voor het ontvangen en opnemen van geld dat afkomstig is van WhatsApp-fraude. Volgens de bank was de consument bij de fraude betrokken als geldezel. De bank heeft de bancaire relatie met de consument opgezegd en zijn persoonsgegevens geregistreerd in eerder genoemde registers. De consument heeft hierover een klacht ingediend. De commissie is van oordeel dat er een zwaardere verdenking bestaat dan een redelijk vermoeden dat de consument bij de fraude betrokken was en wijst de vordering af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) de brief van 18 juni 2020 waarmee de vertegenwoordiger van de consument de klacht heeft ingediend, 2) de aanvullende reactie van de vertegenwoordiger van de consument van 6 juli 2020, 3) het verweerschrift van de bank, 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 december 2020. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn advocaat mr. S.R. van der Boom. Namens de bank waren aanwezig: mevrouw [naam] en mr. A. Bremmer, advocaat.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een bankrekening aan bij de bank en hij had daarvoor een bankpas en een persoonlijke pincode. Sinds 21 juni 2019 is een mobiele telefoon aan de bankrekening gekoppeld. Op de telefoon was de mobiel bankieren app van de bank geïnstalleerd (hierna: de app).

2.2 In de week voor 15 november 2019 zijn ten laste van de bankrekening dertien transacties met de bankpas verricht. De laatste transactie vond plaats op 13 november 2019. Hierna stond het saldo op € 0,00.

2.3 Op 15 november 2019 is een nieuwe telefoon aan de bankrekening gekoppeld. De consument heeft hiervan een melding vanuit de app (een push-bericht) en een sms-bericht op zijn mobiele telefoon ontvangen. In het sms-bericht stond het volgende:

"Gelukt, u heeft een nieuwe telefoon of tablet gekoppeld aan uw betaalrekening. Herkent u dit niet? Voorkom fraude en bel ons meteen op 0900 - 0024."

Op dezelfde dag is tussen 21:00 en 22:00 uur een bedrag van € 11.426,39 (in twaalf transacties) op de bankrekening van de consument bijgeschreven. Vrijwel direct nadat de bedragen op de rekening waren bijgeschreven, zijn deze in contanten opgenomen met de bankpas en de pincode van de consument. In totaal is een bedrag van € 9.500,00 in contanten opgenomen. Het op de bankrekening van de consument bijgeschreven bedrag komt toe aan een slachtoffer van WhatsApp-fraude.

2.4 Bij brief van 16 december 2019 heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij de bancaire relatie met hem zal beëindigen en dat zij zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar heeft geregistreerd in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister (IVR). De bank is hiertoe overgegaan, omdat volgens haar de consument als geldezel betrokken is geweest bij fraude. Er is een bedrag van € 11.426,39 van de bankrekening van een benadeelde rekeninghouder op de rekening van de consument bijgeschreven, welk bedrag vervolgens contant is opgenomen. De benadeelde rekening-houder heeft geen toestemming gegeven voor de betreffende overboekingen en heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie.

2.5 De consument heeft op 16 januari 2020 aangifte gedaan van fraude met betaalproducten. In het proces-verbaal van aangifte is voor zover relevant het volgende vermeld:

> *"(...) ik maakt gebruik van een ABNAmro rekening met het nummer [rekeningnummer].*
>
> *Om te betalen maakte ik vooral gebruik van mijn telefoon met de bank- app, apple pay. Mijn pasjes , een aantal klantenpassen van winkels en mijn bankpas bewaarde ik in een klein zwart portemonneetje. Op een gegeven moment raakte ik dat portemonneetje kwijt. Ik heb ADHD en ben heel chaotisch in mijn hoofd. Dat is de reden dat ik veel dingen kwijtraakt. Omdat ik het vanwege mijn ADHD vaak niet kan onthouden bewaarde ik ook de inloggegevens en pincode in dat portemonneetje.*
>
> *Er gebeurde niet zoveel op, ik had geen inkomsten. en dus keek ik er niet vaak op. Ik ben in oktober 18 jaar geworden en omstreeks 20 november 2019 zou ik voor het eerst mijn zorgtoeslag krijgen.*
>
> *Ik had het geld niet meteen nodig. Na enige tijd, ik denk omstreeks begin december wilde ik kerst kadootjes gaan kopen. Ik probeerde te pinnen maar dat lukte niet. Ik vertelde het aan mijn moeder en die heeft de bank weer gebeld. Bij de bank gaven ze aan dat de rekening geblokkeerd was en dat ze daar verder geen informatie konden geven in verband met de brief die onderweg was (…)."*

2.6 Op 16 januari 2020 heeft de consument een basisbankrekening aangevraagd bij de bank.

2.7 Bij brief van 16 april 2020 heeft de consument bezwaar gemaakt tegen de maatregelen die de bank heeft genomen. Op 14 mei 2020 heeft de bank de consument te kennen gegeven dat zij de registraties handhaaft.

2.8 In mei 2020 heeft de politie de consument telefonisch gehoord naar aanleiding van de aangifte van de benadeelde. Ten tijde van de hoorzitting bij het Kifid was de politie daar (nog) niet op teruggekomen.

De klacht en vordering

2.9 De consument vordert dat zijn persoonsgegevens uit het EVR, het Incidentenregister en het IVR worden verwijderd, dan wel dat de duur van de registraties in voornoemde registers wordt verkort naar maximaal twee jaar. Daarnaast vordert de consument vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor juridische bijstand. De consument heeft hiertoe het volgende aangevoerd:

- Er is in dit geval niet voldaan aan de criteria voor registratie in het EVR, omdat de bank haar stellingen daarover onvoldoende heeft onderbouwd en niet kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De informatievoorziening van de bank jegens de consument is gebrekkig.

- De bank gaat er ten onrechte aan voorbij dat de consument zijn bankpas is verloren en daardoor slachtoffer is (van identiteitsfraude) in deze kwestie. De consument heeft niets te maken met de fraude en de registraties zijn dan ook onterecht.

Het verweer

2.10 De bank heeft de volgende verweren gevoerd. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument terecht geregistreerd in de externe en interne verwijzingsregisters. Er is sprake van een gegronde verdenking van (het faciliteren van) fraude door de consument doordat hij heeft gefungeerd als geldezel. De bank komt tot deze conclusie op grond van de volgende omstandigheden:

- De bankrekening van de consument is op 15 november 2019 betrokken geweest bij fraude. Er is in totaal € 11.426,39 bijgeschreven op de rekening. Van dit bedrag is vrijwel direct daarna € 9.500,00 opgenomen met de bankpas en de pincode van de consument. Dit bedrag is afkomstig van fraude en de benadeelde rekeninghouder heeft hiervan aangifte gedaan.
- Vlak voordat de frauduleuze bijschrijvingen plaatsvonden is het saldo van de bankrekening teruggebracht naar € 0,00 en is de limiet voor contante opnames verhoogd naar € 9.500,00.
- Criminelen hebben medewerking van de rekeninghouder nodig om een fraudepoging als deze te laten slagen. Zij zullen nooit geld over laten boeken naar een bankrekening waar zij geen toegang toe tot hebben. De kans dat de bankpas wordt geblokkeerd als de rekening-houder het verlies of de diefstal van de bankpas ontdekt, is te groot. Het ligt voor de hand dat zij gebruik maken van een bankrekening waarvan zeker is dat men er toegang toe heeft, zoals een bankrekening die een geldezel ter beschikking heeft gesteld. Het verhaal van de consument dat hij niet bij de fraude betrokken is en dat kwaadwillende personen misbruik van zijn betaalmiddelen hebben gemaakt, is op grond van het vorenstaande niet geloof-waardig. Bovendien is de verklaring die de consument bij de politie heeft gegeven zeer algemeen. In deze verklaring staan in het geheel geen details vermeld.
- De consument heeft niets verklaard over het push-bericht en het sms-bericht dat hij heeft ontvangen nadat er een nieuw telefoontoestel aan de rekening was gekoppeld. De fraude slaagde doordat er geen actie is ondernomen naar aanleiding van deze berichten. Een verklaring hiervoor is dat de consument betrokken was bij c.q. wetenschap had van de fraude en daarom geen actie heeft ondernomen.
- De stelling van de consument dat er op de bankrekening niet zoveel gebeurde, rijmt niet met hetgeen de bank heeft waargenomen op de bankafschriften. De consument maakte veelvuldig en vrijwel dagelijks gebruik van de bankrekening. Het is dan ook niet aannemelijk dat de consument pas begin december 2019 de blokkade van zijn bankrekening zou hebben ontdekt. Ook is het niet juist dat de consument zijn eerste zorgtoeslag pas in november zou ontvangen. Deze heeft hij reeds in oktober 2019 ontvangen en binnen 24 uur uitgegeven.
- De consument heeft grof nalatig gehandeld door zijn (inlog)code(s) niet geheim te houden en deze samen met de bankpas te bewaren.

- De bovengenoemde feiten en omstandigheden passen bij het patroon en/of de werkwijze van een geldezel.

3. De beoordeling

3.1 De commissie zal zich eerst uitspreken over de hoofdvraag die de consument en de bank verdeeld houdt: was de consument betrokken bij de fraude door zich als een geldezel te laten gebruiken. Als deze vraag bevestigend wordt beantwoord, zal worden beoordeeld of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het EVR, het Incidentenregister, het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Tot slot zal de commissie zich uitspreken over de door de bank gekozen registratietermijn.

De consument heeft als geldezel opgetreden

3.2 Tussen partijen staat niet ter discussie dat de betaalrekening én de pinpas van de consument zijn gebruikt voor transacties in het kader van WhatsApp-fraude. Partijen verschillen echter van mening over de betrokkenheid van de consument hierbij. De consument stelt dat zijn bankrekening per toeval betrokken is geraakt bij deze fraude. Iemand heeft zijn portemonnee met daarin de bankpas, de pincode én de wachtwoorden om in te loggen op internetbankieren in handen gekregen en heeft daar misbruik van gemaakt met alle gevolgen van dien.

3.3 De commissie is van oordeel dat de informatie in deze zaak leidt tot een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan betrokkenheid van de consument bij de fraude. Zij overweegt hiertoe als volgt

3.4 Hoewel het verlies van de portemonnee (met daarin de bankpas, de pincode én de inloggegevens voor internetbankieren), het leegmaken van de bankrekening kort voordat de frauduleuze bijschrijvingen op de rekening van de consument plaatsvonden, de daarop-volgende contante opnames en het feit dat de consument het verlies van de bankpas pas heeft gemeld nadat de bank de bankrekening had geblokkeerd als toevalligheden zouden kunnen worden aangemerkt, passen deze omstandigheden ook bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die in het kader van WhatsApp-fraude als geldezel fungeert. Van dit laatste gaat de commissie ook uit, nu de consument niet heeft kunnen ontkrachten dat hij op enige wijze bij de fraude betrokken is geweest. In dit kader weegt de commissie mee dat de consument tijdens de hoorzitting geen nadere aannemelijke verklaring heeft gegeven voor wat heeft plaatsgevonden. Op specifieke vragen van de commissie heeft de consument geantwoord dat hij zich dingen niet kon herinneren of dingen niet wist. Gelet op het vorenstaande is de commissie in dit geval van oordeel dat de consument niets naar voren heeft gebracht dat kan ontzenuwen dat hij betrokken is geweest bij de fraude.

Een geloofwaardige alternatieve verklaring voor wat er gebeurd is, anders dan dat hij zijn portemonnee verloren zou zijn en dat kwaadwillende personen hiervan misbruik hebben gemaakt, heeft hij niet gegeven.

3.5 De commissie houdt het ervoor dat de consument de waarschuwingsberichten, een sms-bericht en een pushbericht, over de koppeling aan de bankrekening van een telefoontoestel dat niet aan de consument toebehoorde, moet hebben ontvangen. Desgevraagd heeft de consument tijdens de hoorzitting verklaard dat hij zich niet kan herinneren een dergelijk bericht te hebben ontvangen en dat hij ook berichten van ING Bank ontvangt terwijl hij daar geen klant is. De commissie vindt deze verklaring van de consument niet geloofwaardig en geen goede onderbouwing van de stelling van de consument dat hij niets van de fraude wist. Vaststaat namelijk dat de consument op 21 juni 2019 zijn (eigen) iPhone aan de bankrekening heeft gekoppeld, de app heeft geïnstalleerd en deze ook regelmatig heeft gebruikt.

3.6 Ook is de verklaring van de consument dat er niet zoveel gebeurde op de bankrekening aantoonbaar onjuist. Uit het rekeningoverzicht dat de bank heeft overgelegd blijkt dat de consument actief gebruik maakte van de betaalrekening. Tegen deze achtergrond vindt de commissie het dan ook ongeloofwaardig dat de consument niet eerder heeft gemerkt dat de rekening was geblokkeerd.

3.7 Tot slot vindt de commissie het opmerkelijk dat de consument niet bij de bank heeft gemeld dat hij zijn bankpas was verloren. Dit klemt te meer omdat de consument heeft gesteld dat de bankpas en de (inlog)codes bij elkaar werden bewaard. Gebleken is verder dat de consument regelmatig betalingen van de bankrekening verrichtte.

3.8 De consument heeft nog naar voren gebracht dat hij (door zijn ADHD) vergeetachtig is en dat hij daarom zijn pincode bij de bankpas bewaarde. Uit het voorgaande volgt dat de commissie de consument hier niet in volgt. Aanvullend merkt de commissie het volgende op. Dat de consument vergeetachtig is, doet niets af aan de eigen verantwoordelijkheid die hij heeft om zijn (pin)code(s) geheim te houden. Daar komt bij dat op internet diverse methodes te vinden zijn die hulp bieden bij het omgaan met en het onthouden van codes en wachtwoorden. Als de consument ervoor heeft gekozen zijn pincode bij zijn bankpas te bewaren, heeft hij zelf de slechtst denkbare optie gekozen. Dat komt voor zijn risico.

De bank mocht de persoonsgegevens van de consument registreren in het EVR

3.9 De volgende vraag is of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Extern Verwijzingsregister (EVR).

3.10 De beoordeling van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient plaats te vinden aan de hand van het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: 'het Protocol'). Artikel 5.2.1 van het Protocol (zie bijlage) bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.
Vereist is, voor zover in deze zaak van belang, a) dat de desbetreffende gedraging een bedreiging vormt of kan vormen voor de (financiële) belangen van de financiële instelling en b) dat in voldoende mate vaststaat dat de betreffende persoon betrokken is bij de onder a) bedoelde gedraging. Omdat opname van persoonsgegevens in het EVR ernstige gevolgen kan hebben voor de betrokkene, moeten hoge eisen worden gesteld aan de grond(en) die de financiële instelling daartoe aanvoert.[1] Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens in het EVR is vereist dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude door de betrokkene. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[2] Ten slotte moet het proportionaliteitsbeginsel in acht worden genomen (zie art. 5.2.1 onder c van het Protocol). Vastgesteld moet worden dat het belang van opname in het EVR prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen daarvan voor de betreffende persoon.

3.11 Naar het oordeel van de commissie is voldaan aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR, omdat vaststaat dat de consument als geldezel betrokken is geweest bij WhatsApp-fraude en deze gedraging een bedreiging voor de bank en voor andere financiële instellingen vormt.

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.12 Op grond van artikel 5.2.1 onder c van het Protocol dient de bank bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken (zie ook randnummer 3.10 hiervoor). De bank moet beoordelen of zij de persoonsgegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur. Daarbij moet zij de belangen van de consument meewegen.[3] De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belang(en) en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.13 De bank heeft toegelicht dat zij de maximale duur van acht jaar handhaaft, omdat de consument geen omstandigheden naar voren heeft gebracht die aanleiding zouden kunnen geven om de duur van de registraties te verkorten. Gelet op de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en de ernst van het incident is de bank van mening dat deze termijn passend is. Daarbij heeft de bank ook meegenomen dat de consument niet nader heeft willen verklaren over de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden.

---

[1] Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3
[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4.
[3] Geschillencommissie Kifid 5 juli 2016, 2016-302, r.o. 4.9

3.14 De commissie deelt deze opvatting van de bank. De commissie vindt de gedraging van de consument zeer ernstig en schadelijk voor de benadeelde rekeninghouder. Bovendien vormt de fraude waaraan de consument heeft deelgenomen een ware plaag die voor de bank, voor andere financiële instellingen en zelfs de samenleving als geheel schadelijk is. De commissie rekent de consument aan dat hij over zijn aandeel in de fraude niet de waarheid heeft verteld. Gezien de ernst van deze gedraging is een langdurige registratie van de persoonsgegevens van de consument passend en proportioneel. Omstandigheden die tot verkorting van de duur van de registratie zouden moeten leiden heeft de consument niet gesteld en zijn de commissie ook niet gebleken. De commissie weegt in dit verband ook mee dat de consument een basisrekening is toegekend, waarmee hij aan het economisch verkeer kan deelnemen.

De registratie in het Incidentenregister

3.15 Gelet op het bovenstaande dient ook deze registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

De rechtmatigheid van de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.16 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in het IVR, dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld, mocht overgaan, overweegt de commissie het volgende.

3.17 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen. Op deze registers zijn de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG) van toepassing.

3.18 Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Deze vaststelling is op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG voldoende om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Slotsom

3.19 De conclusie is dat de klacht van de consument ongegrond is en dat zijn vordering zal worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)